

Vendégek a Törzsasztalnál

Fried Noémi Lujza

RECENZÍÓ

Törzsasztal, Törzsvendég címmel jelent meg az elmúlt évben a budapesti Balassi Kiadónál az a kötet, amelyben beszélgetések olvashatók, Kőrössi P. József beszélgetései kortárs erdélyi írókkal és képzőművészekkel. A „törzsasztal” kifejezés Nagyváradon, Bihar megyében sokaknak ismerős lehet, hiszen több mint tíz éven át ültek le a váradi Törzsasztalhoz magyar írók, költők, műfordítók. A helyszínek – mint az előszavában a szerző is megemlíti – változatosak voltak, a Gheorghe Șincai Bihar Megyei Könyvtár, a Posticum (itt főzött is Cserna Szabó András), az egykori Silent kávézó, az Ady Endre Gimnázium könyvtára vagy a költő emlékmúzeuma után az Illyés Gyula Könyvesboltban talált otthonra a Törzsasztal. A *Várad* folyóirat és a Szépírók Társaságának közös rendezvényén voltak visszatérő vendégek is, mint például a kötetben is szereplő Visky András, Nagyváradon járt a tavaly irodalmi Nobel-díj nyertese, Krasznahorkai László, valamint Umberto Eco és Bob Dylan műfordítója, Barna Imre is leült a Törzsasztalhoz.

Egy könyv terjedelme azonban véges: a közel 400 oldalas kötetben Ágoston Vilmos, Balla Zsófia, Bodor Ádám, Boka László, Cselényi Béla, Cs.

Gyimesi Éva, Demény Péter, Dragomán György, Jakobovits Márta, Jakobovits Miklós, Kántor Lajos, Kányádi Sándor, Kinde Annamária, Kovács András Ferenc (KAF), Markó Béla, Anamaria Pop, Selmeczi György, Szabó T. Anna, Tompa Gábor, Újvárossy László és Visky András, pontosabban a velük folytatott beszélgetések szerepelnek. Közülük többen sajnos már nincsenek közöttünk.

A kötetben partiumi és erdélyi szerzőkkel, képzőművészekkel folytatott beszélgetések olvashatók, de ezek nem mindegyike a Törzsasztalnál készült, és a meghívottak közül sem mindenki él Romániában. Bár Tompa Gábor járt a Törzsasztalnál, a kötetben a *Szombat* folyóirat számára készített interjú olvasható, Kányádi Sándorral Budapesten beszélgetett Kőrössi P. József a *Hungarikum* című periodika felkérésére, a Jakobovits-házaspárral folytatott beszélgetés helyszíne pedig az ő nagyváradi lakásuk volt. A könyv névmutatóval zárul, amit ellenben hiányolhatunk a kötetből, azok az abban megszólaltok portréi, vagy archív fotók a Törzsasztal-estekről.

A beszélgetések mindegyike érdekes olvasmány, bár minden olvasó szubjektív szempontok szerint választja

ki a maga számára legfontosabbat. A kötetben külön színfoltot jelentenek a képzőművészek, és a műfordító Anamaria Pop, aki a műfordítások mellett többek között arról is beszél, milyen családból származik, hogyan kezdett el a második férjétől magyarul tanulni, hogyan játszották ki az előző rendszerben az előírásokat, hogy megjelenhessenek például a Hervay Gizella versfordításai. Azt is megtudhattuk, hogy Jakobovits Miklós két képe miatt 1975-ben zárattak be bukaresti kiállítást, Jakobovits Mártát pedig le akarták beszélni a szülei arról, hogy keramikus legyen. Azt hiszem, mindannyiunk szerencséje, hogy ő kitartott az elhatározása mellett. Döbbenetes az az őszinteség, amivel Cs. Gyimesi Éva beszél hitről és alkoholizmusról egyaránt, Visky András pedig apa-élményéről (a beszélgetés 2012-es, azóta ennek a találkozásnak a történetét a *Kitelepítés* című regényben olvashattuk) és drámáiról, melyeknek olyan dramaturgiát teremtett, ami szint értelmezhetetlenné teszi a darabjait a magyar színházi tradícióban. A Boka László irodalomtörténnel folytatott beszélgetésben meglevenedik a Holnap és Nyugat kora, viszonya, és bár ők is házastársak, de hat év különbséggel voltak Törzsasztal vendégei, Dragomán Györggyel 2009-ben,

Szabó T. Annával pedig 2015-ben találkozhatott a nagyváradi közönség.

Idézhetnénk a könyv összes szereplőjétől fontos és megfontolandó gondolatokat, de ezek felfedezését meghagyjuk az olvasóknak, a Törzsasztal, törzsvendég című kötet ugyanis már kapható Nagyváradon a Libris Antica és az Illyés Gyula könyvesboltokban. Az utóbbiban lesz majd a könyv nagyváradi bemutatója, a tervek szerint január végén vagy februárban, a pontos időpontról honlapunkon tájékoztatjuk olvasóinkat.